

Examination of future time perception levels and time management behaviours of the students in the Faculties of Sports Sciences by certain variables

Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin gelecek zaman algı düzeyleri ile zaman yönetimi davranışlarının bazı değişkenlere göre değerlendirilmesi

Mehmet Dalli¹
Aydın Pekel²

Abstract

The aim of this study is to examine the future time perception levels and time management behaviours of students studying in the Faculties of Sports Sciences in accordance with certain variables. In line with this aim, students (n=747) of the departments of Sport Management, Coaching Training, Physical Education and Sports Teaching and Recreation Expertise in Gazi, Selçuk and Muğla Universities participated voluntarily in the study. Socio-demographic information form, Future Time Perspective Scale developed by Husman and Shell (1996) and Time Management Behaviour Scale developed by Britton and Tesser (1991) were applied on the participants. The data obtained from these tools were recorded through the package program called "IBM SPSS 22". For the statistical analyses, Independent Sample t test was used for comparison by sexes while One Way Anova Test was used for comparisons by age, university and department.

As a conclusion, it was determined that future time perception is related to the variable of department while time management behaviour is associated with the variables of sex, age, university and department. This finding is thought to result from the self-realization levels of the students studying in the faculties of sport

Özet

Bu çalışmanın amacı, Spor Bilimleri Fakültelerinde öğrenim gören öğrencilerin gelecek zaman algı düzeyleri ile zaman yönetimi davranışlarının bazı değişkenlere göre incelenmesidir. Bu amaç doğrultusunda Gazi, Selçuk ve Muğla Üniversitelerinde yer alan Spor Bilimleri Fakülteleri içerisindeki, Spor Yöneticiliği, Antrenörlük Eğitimi, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği ve Rekreasyon Uzmanlığı bölümlerinde öğrenim gören öğrenciler (n=747) gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcılara sosyo-demografik bilgi formu, Husman ve Shell (1996) tarafından geliştirilen Gelecek Zaman Algısı Ölçeği ve Britton ve Tesser (1991) tarafından geliştirilen Zaman Yönetimi Davranışı Ölçeği uygulanmıştır. Elde edilen veriler "IBM SPSS 22" adlı paket program ile kayıt edilmiştir. İstatistikî işlem olarak cinsiyetlerine göre karşılaştırmada Bağımsız Örneklem t testi, yaş, üniversite ve bölümlere göre karşılaştırmada ise Oneway Anova Test istatistiği uygulanmıştır.

Sonuç olarak: Gelecek zaman algısının bölüm değişkeni ile zaman yönetimi davranışının ise cinsiyet, yaş, üniversite ve bölüm değişkenleri ile ilişkili olduğu tespit edilmiştir. Bu durumun Spor Bilimleri Fakülteleri'nde öğrenim gören öğrencilerin kendilerini gerçekleştirme düzeyleri, almış oldukları teorik ve uygulama derslerinin

¹Doç. Dr., Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, mehmetdalli@mu.edu.tr

²Öğretim Görevlisi, İstanbul Gelişim Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, apekel@gelisim.edu.tr

sciences, differences in theory and practice courses they receive, commitment of the students to their responsibilities, sociological structure of the internal and external environments in which the students live and the differences in the opportunities that the students encounter.

Keywords: Future Time Perception; Time Management Behaviours; University students.

[\(Extended English abstract is at the end of this document\)](#)

GİRİŞ

Toplumlarda işlerin etkili bir şekilde yürütülebilmesi için kişilerde bireysel olarak kazanılmış ortak bir zaman algısına ihtiyaç vardır; çünkü insanlar, zamana bağlı olarak günlük yaşantılarını düzenlerler (Safran M., Şimşek A., 2009). Her insanın, geleceğine yönelik belirlediği hedeflerin zamansal olarak uzaklığı birbirinden farklıdır. Bazı insanlar, on yıl sonrası için plan yaparken bazıları da sadece altı ay sonrası için plan yapmaktadır (Nuttin J., Lens W., 1985). Gelecek zaman algısı bireyin, yakın veya uzak gelecekteki beklentilerinin, hedeflerinin şimdiki eylemleri üzerine etkisi olarak tanımlanmaktadır (Simons J., Vansteenkiste M., Lens W., Lacante M., 2004, Avcı S., Erden M., 2013). İnsanların günlük yaşantılarında sergiledikleri davranışlar belirli bir amaca ulaşmaya yöneliktir ve ulaşılacak istenen bu hedefler, bazen anlık ihtiyaçları karşılamaya, bazen kısa bir süre sonra ulaşılacak istenen bir beklentiye, bazen de beş yıl, on yıl gibi uzak bir zamanda gerçekleştirilmek istenen bir hayale yönelik olabilir (Avcı S., 2008).

Zamanın kontrol edilebilmesi zamanın nasıl kullanıldığının çözümlenmesine bağlıdır. Zamanın değerlendirilmesine ilişkin doğru kararı vermek, herhangi bir işi verimli yapmaktan önemlidir; çünkü doğru işlerin doğru zamanda yapılması gerekmektedir. Diğer yandan yapılan işlere veya etkinliklere entelektüel boyutu katmak, etkinlikleri az çaba ile sabırla ve zevkle yapmak da önemlidir (Latif H, Fidan F, Uçkun G., 2005). Zamanı kontrol edememek, hayatı kontrol edememektir. İşte bu noktada, insanların sahip oldukları zamanı nasıl daha etkili ve verimli kontrol edebileceklerine yönelik gereksinimleri “zaman yönetimi” adlı yeni bir kavramın ortaya çıkmasına neden olmuştur (Sabuncuoğlu Z., Tüz M., 2003). Zaman yönetimi, amaçlara ulaşmak, yapılan işleri denetlemek, kişinin kendi motivasyonunu yükseltmek açısından önemli görülen bir kişisel performansı geliştirme tekniğidir (Gürbüz M., Aydın AH., 2012).

Zaman yönetiminin amacı ise: Gereksiz işleri ayırarak önemli işlere zaman kazandırmayı, çalışmalarımızda verimliliği artırmayı, uzun sürede yapılan işlerin daha kısa sürede yapılması ve sınırlı zaman içinde nitelikli işlerin yapılmasıdır (Gözel E., Halat E., 2010). Üniversite yaşamındaki bireylerin ortaya koydukları hedeflere ulaşmak için gelecek zaman algısı ve doğru zaman yönetiminin gerekliliği yadsınamaz bir gerçektir. Eğitimde, gelecek zaman algısı ve ‘zaman yönetiminin’ önemi burada ortaya çıkmaktadır (Karaoğlu B., 2015). Bu çalışmanın amacı, Spor Bilimleri Fakültesi’nde öğrenim gören öğrencilerin gelecek zaman algı düzeyleri ile zaman yönetimi davranışlarının bazı değişkenlere göre incelenmesidir.

farklılığı, öğrencilerin sorumluluklarına olan bağlılığı, yaşanan iç ve dış çevrenin sosyolojik yapısı ve karşılaşılan fırsatların farklılığından kaynaklandığı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gelecek Zaman Algısı; Zaman Yönetimi Davranışı; Üniversite Öğrencileri.

YÖNTEM

Bu araştırmanın evrenini Gazi, Selçuk ve Muğla Sıtkı Koçman Üniversiteleri; örnekleme ise bu üniversitelere bağlı spor bilimleri fakültelerinde yer alan antrenörlük eğitimi eğitimi, beden eğitimi ve spor öğretmenliği, rekreasyon uzmanlığı ve spor yöneticiliği bölümü öğrencileri (n=747) oluşturmaktadır. Öğrenciler basit tesadüfi örnekleme yöntemi ile belirlenmiş, katılımları gönüllü olarak gerçekleşmiştir. Veri toplama aracı olarak Husman ve Shell (1996) tarafından geliştirilen, Avcı ve Erden (2009) tarafından Türkçe'ye uyarlanan 27 maddeden oluşan "gelecek zaman algısı ölçeği" kullanılmıştır. Bu ölçeğin bağlılık (12 madde), değer (7 madde), genişlik (5 madde) ve hız (3 madde) olmak üzere dört alt boyutu bulunmaktadır. Ölçek, "tamamen katılıyorum=5" ve "hiç katılmıyorum=1" şeklinde 5 dereceli Likert tipi ölçek üzerinden değerlendirilmiştir. Ölçeğin güvenilirlik katsayıları oldukça yüksek olup, bağlılık boyutu 0.82, değer boyutu 0.72, hız boyutu 0.72 ve genişlik boyutu 0.74 olarak gerçekleşmiştir. Veri toplama aracı olarak kullanılan diğer ölçek Britton ve Tesser (1991) tarafından geliştirilen ve Alay ve Koçak (2002) tarafından Türkçe'ye uyarlanan 27 maddeden oluşan "zaman yönetimi davranışı ölçeği" kullanılmıştır. Bu ölçek zaman planlaması (16 madde), zaman tutumları (7 madde) ve zaman tuzakları (4 madde) boyutlarından oluşmaktadır. Ölçek, "her zaman=5" ve "hiçbir zaman=1" şeklinde 5 dereceli Likert tipi ölçek üzerinden değerlendirilmiştir. Ölçeğin güvenilirlik katsayısı 0.80 olup, bu değer ölçeğin oldukça güvenilir olduğunu göstermektedir. Boyutların güvenilirlik katsayıları: zaman planlaması boyutu 0.88, zaman tutumları boyutu 0.66, zaman tuzakları boyutu 0.47. olarak raporlaştırılmıştır.

İstatistiki olarak verilerin parametrik ve non-parametrik dağılımlarına bakılmıştır. Parametrik, non-parametrik eğrileri, çarpıklık-basıklık (skewness-kurtosis) değerleri verilerin parametrik dağılım gösterdiğini ortaya koymuştur. Diğer taraftan, cinsiyetlere göre karşılaştırmada Bağımsız Örneklem t testi, yaş, üniversite ve bölümlere göre karşılaştırmada ise Oneway Anova testi uygulanmıştır.

Tablo 1. Katılımcıların Sosyo- Demografik Özellikleri

		Frekans	Yüzde
Cinsiyet	Erkek	469	62,8
	Kadın	278	37,2
	Toplam	747	100
Yaş	18-22	323	43,2
	23-27	209	28,0
	28-32	112	15,0
	33 ve üzeri	103	13,8
	Toplam	747	100
Üniversite	Selçuk	249	33,3
	Gazi	257	34,4
	Muğla	241	32,3
	Toplam	747	100
Bölüm	Öğretmenlik	219	29,3
	Spor Yöneticiliği	206	27,6
	Antrenörlük eğitimi	175	23,4
	Rekreasyon	147	19,7
	Toplam	747	100

Tablo 1 incelendiğinde, çalışmaya katılan katılımcıların %62,8'inin erkek, %37,2'sinin kadın olduğu, %43,2'sinin 18-22, %28,0'inin 23-27, %15,0'inin 28-32 ve %13,8'inin 33 ve üstü yaş aralığında olduğu, %33,3'ünün Selçuk Üniversitesi, %34,4'ünün Gazi Üniversitesi ve %32,3'ünde Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi olduğu, %29,3'ünün Öğretmenlik, %27,6'sının Spor Yöneticiliği, %23,4'ünün Antrenörlük eğitimi ve %19,7'sinin Rekreasyon bölümü olduğu tespit edilmiştir.

BULGULAR

Tablo 2 Katılımcıların Ölçeklere Verdiği Cevapların Betimsel İstatistikleri

		N	Min	Max	X±Sd
Gelecek Zaman Algısı	Bağlılık	747	1,00	5,00	3,43±0,66
	Değer	747	1,57	5,00	3,29±0,56
	Hız	747	1,00	5,00	3,47±0,85
	Genişlik	747	1,00	4,80	3,17±0,67
	Gelecek Zaman Algısı Toplam	747	1,60	4,92	3,89±0,48
Zaman Yönetimi	Zaman Planlaması	747	20,00	80,00	45,75±9,67
	Zaman Tutumları	747	8,00	35,00	19,87±4,63
	Zaman Tuzakları	747	4,00	20,00	13,76±3,45
	Zaman Yönetimi Toplam	747	37,00	120,00	79,38±12,81

Tablo 2 incelendiğinde; çalışmaya katılan katılımcıların, Gelecek Zaman Algısı ölçeği Bağlılık alt boyutu ortalamasının 3,43±0,66, değer alt boyutu ortalamasının 3,29±0,56, hız alt boyutu ortalamasının 3,47±0,85, genişlik alt boyutu ortalamasının 3,17±0,67 ve Gelecek Zaman Algısı toplam puan ortalamasının 3,89±0,48 olduğu, Zaman Yönetimi ölçeği alt boyut ortalamalarına bakıldığında; Zaman Planlaması Boyutu ortalamasının 45,75±9,67, Zaman Tutumları Boyutu ortalamasının 19,87±4,63 ve Zaman Tuzakları boyutu ortalamasının 13,76±3,45 ve Zaman Yönetimi toplam puan ortalamasının 79,38±12,81 olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 3. Katılımcıların Cinsiyetlerine Göre Gelecek Zaman Algı Düzeyi Analizi

	Cinsiyet	N	X± Sd	t	p
Bağlılık Boyutu	Erkek	469	3,45±0,68	1,084	,279
	Kadın	278	3,40±0,64		
Değer Boyutu	Erkek	469	3,29±0,57	,346	,730
	Kadın	278	3,28±0,54		
Hız Boyutu	Erkek	469	3,45±0,84	-1,113	,266
	Kadın	278	3,52±0,85		
Genişlik Boyutu	Erkek	469	3,16±0,68	-,578	,564
	Kadın	278	3,19±0,67		

Tablo 3 incelendiğinde, erkeklerin bağlılık boyutu skoru 3,45±0,68, kadınların ise 3,40±0,64, değer boyutunda erkeklerin skoru 3,29±0,57, kadınların ise 3,28±0,54, hız boyutunda erkeklerin skoru 3,45±0,84, kadınların 3,52±0,85, genişlik boyutunda erkeklerin skoru 3,16±0,68, kadınların ise 3,19±0,67 olduğu tespit edilmiştir. Yapılan istatistikî analizler sonucunda anlamlı farklılık tespit edilmemiştir (p>0, 05).

Tablo 4. Katılımcıların Cinsiyetlerine Göre Zaman Yönetimi Davranışlarının Analizi

	Cinsiyet	N	X± Sd	t	p
Zaman Planlaması	Erkek	469	46,25±9,83	1,839	,066
	Kadın	278	44,91±9,34		
Zaman Tutumları	Erkek	469	20,21±4,61	2,582	,010
	Kadın	278	19,31±4,61		
Zaman Tuzakları	Erkek	469	13,38±3,59	-3,949	,000
	Kadın	278	14,40±3,11		

Dallı, M., & Pekel, A. (2017). Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin gelecek zaman algı düzeyleri ile zaman yönetimi davranışlarının bazı değişkenlere göre değerlendirilmesi. *Journal of Human Sciences*, 14(2), 1420-1434. doi:[10.14687/jhs.v14i2.4447](https://doi.org/10.14687/jhs.v14i2.4447)

Tablo 4 incelendiğinde, erkeklerin zaman planlaması boyutu skoru $46,25 \pm 9,83$, kadınların ise $44,91 \pm 9,34$, zaman tutumları boyutunda erkeklerin skoru $20,21 \pm 4,61$, kadınların ise $19,31 \pm 4,61$, zaman tuzakları boyutunda erkeklerin skoru $13,38 \pm 3,59$ olduğu, kadınların ise $14,40 \pm 3,11$ olduğu tespit edilmiştir. Yapılan istatistikî analizler sonucunda zaman tutumları boyutu ve zaman tuzakları boyutunda anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p < 0,05$).

Tablo 5. Katılımcıların Yaş Gruplarına Göre Gelecek Zaman Algı Düzeyi Analizi

	Yaş	N	X± Sd	f	p	Tukey HSD
Bağlılık Boyutu	18-22 ¹	377	3,82±0,56	,533	,587	-
	23-27 ²	233	3,86±0,55			
	28-32 ³	137	3,81±0,55			
Değer Boyutu	18-22 ¹	377	3,29±0,54	,143	,867	-
	23-27 ²	233	3,30±0,57			
	28-32 ³	137	3,27±0,58			
Hız Boyutu	18-22 ¹	377	3,47±0,86	1,164	,313	-
	23-27 ²	233	3,53±0,84			
	28-32 ³	137	3,39±0,83			
Genişlik Boyutu	18-22 ¹	377	3,22±0,63	2,234	,108	-
	23-27 ²	233	3,15±0,69			
	28-32 ³	137	3,08±0,75			

Tablo 5'te, katılımcıların yaş değişkenine göre gelecek zaman algı düzeyleri incelendiğinde; bağlılık boyutunda en yüksek skorun $3,86 \pm 0,55$ ile 23-27 yaş grubuna, en düşük skorun ise $3,81 \pm 0,55$ ile 28-32 yaş grubuna, değer boyutu incelendiğinde; en yüksek skorun $3,30 \pm 0,57$ ile 23-27 yaş grubuna, en düşük skorun ise $3,27 \pm 0,58$ ile 28-32 yaş grubuna, hız boyutu skoru incelendiğinde; en yüksek skorun $3,53 \pm 0,84$ ile 23-27 yaş grubuna, en düşük skorun ise $3,39 \pm 0,83$ ile 28-32 yaş grubuna, genişlik boyutunda en yüksek skorun $3,22 \pm 0,63$ ile 18-22 yaş grubuna, en düşük skorun ise $3,08 \pm 0,75$ ile 28-32 yaş grubuna ait olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analiz sonucunda anlamlı farklılık tespit edilmemiştir ($p > 0,05$).

Tablo 6. Katılımcıların Yaş Gruplarına Göre Zaman Yönetimi Davranışlarının Analizi

	Yaş	N	X± Sd	f	p	Tukey HSD
Zaman Planlaması	18-22 ¹	377	45,78±9,98	7,781	,000	1-3 2-3
	23-27 ²	233	47,23±9,79			
	28-32 ³	137	43,16±7,94			
Zaman Tutumları	18-22 ¹	377	20,54±4,60	26,850	,000	1-3 2-3
	23-27 ²	233	20,28±4,12			
	28-32 ³	137	17,35±4,71			
Zaman Tuzakları	18-22 ¹	377	13,73±3,51	4,292	,014	2-3
	23-27 ²	233	13,39±3,61			
	28-32 ³	137	14,47±2,88			

Tablo 6'da, katılımcıların yaş değişkenine göre zaman yönetimi davranışları incelendiğinde, zaman planlaması boyutunda en yüksek skorun $47,23 \pm 9,79$ ile 23-27 yaş grubuna, en düşük skorun ise $43,16 \pm 7,94$ ile 28-32 yaş grubuna, zaman tutumları boyutu incelendiğinde; en yüksek skorun $20,54 \pm 4,60$ ile 18-22 yaş grubuna, en düşük skorun ise $17,35 \pm 4,71$ ile 28-32 yaş grubuna, zaman tuzakları boyutu incelendiğinde; en yüksek skorun $14,47 \pm 2,88$ ile 28-32 yaş grubuna, en düşük

Dallı, M., & Pekel, A. (2017). Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin gelecek zaman algı düzeyleri ile zaman yönetimi davranışlarının bazı değişkenlere göre değerlendirilmesi. *Journal of Human Sciences*, 14(2), 1420-1434. doi:[10.14687/jhs.v14i2.4447](https://doi.org/10.14687/jhs.v14i2.4447)

skorun ise $13,39 \pm 3,61$ ile 23-27 yaş grubuna ait olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analiz sonucunda zaman planlaması, zaman tutumları ve zaman tuzakları boyutunda anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p < 0,05$).

Tablo 7. Katılımcıların Üniversitelerine Göre Gelecek Zaman Algı Düzeyi Analizi

	Üniversite	N	X± Sd	f	p	Tukey HSD
Bağlılık Boyutu	Selçuk ¹	249	3,82±0,56	,828	,437	-
	Gazi ²	257	3,81±0,54			
	Muğla ³	241	3,87±0,57			
Değer Boyutu	Selçuk ¹	249	3,29±0,57	,423	,655	-
	Gazi ²	257	3,26±0,52			
	Muğla ³	241	3,31±0,58			
Hız Boyutu	Selçuk ¹	249	3,49±0,85	1,413	,244	-
	Gazi ²	257	3,40±0,85			
	Muğla ³	241	3,53±0,84			
Genişlik Boyutu	Selçuk ¹	249	3,21±0,69	,533	,587	-
	Gazi ²	257	3,16±0,71			
	Muğla ³	241	3,15±0,62			

Tablo 7’de, katılımcıların üniversite değişkenine göre gelecek zaman algı düzeyleri incelendiğinde; bağlılık boyutunda en yüksek skorun $3,87 \pm 0,57$ ile Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, en düşük skorun ise $3,81 \pm 0,54$ ile Gazi Üniversitesi’ne ait olduğu görülmektedir. Değer boyutu incelendiğinde, en yüksek skorun $3,31 \pm 0,58$ ile Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, en düşük skorun ise $3,26 \pm 0,52$ ile Gazi Üniversitesi’ne ait olduğu görülmektedir. Hız Boyutu incelendiğinde, en yüksek skorun $3,53 \pm 0,84$ ile Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, en düşük skorun ise $3,40 \pm 0,85$ ile Gazi Üniversitesi olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analiz sonucunda anlamlı farklılık tespit edilmemiştir.

Tablo 8. Katılımcıların Üniversitelerine Göre Zaman Yönetimi Davranışlarının Analizi

	Üniversite	N	X± Sd	f	p	Tukey HSD
Zaman Planlaması	Selçuk ¹	249	43,59 ±8,60	27,729	,000	1-3
	Gazi ²	257	44,42± 8,93			
	Muğla ³	241	49,40±10,43			
Zaman Tutumları	Selçuk ¹	249	17,80±4,29	53,247	,000	1-2 1-3
	Gazi ²	257	20,04±4,59			
	Muğla ³	241	21,83±4,10			
Zaman Tuzakları	Selçuk ¹	249	14,76±3,05	23,599	,000	1-2 1-3
	Gazi ²	257	12,71±3,54			
	Muğla ³	241	13,84±3,45			

Tablo 8’de, katılımcıların üniversite değişkenine göre zaman yönetimi davranışları incelendiğinde zaman planlaması boyutunda en yüksek skorun $49,40 \pm 10,43$ ile Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, en düşük skorun ise $43,59 \pm 8,60$ ile Selçuk Üniversitesi’ne ait olduğu görülmektedir. Zaman tutumları boyutu incelendiğinde, en yüksek skorun $21,83 \pm 4,10$ ile Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, en düşük skorun ise $17,80 \pm 4,29$ ile Selçuk Üniversitesi’ne ait olduğu görülmektedir. Zaman tuzakları boyutu incelendiğinde; en yüksek skorun $14,76 \pm 3,05$ ile Selçuk Üniversitesi’ne, en düşük skorun ise $12,71 \pm 3,54$ ile Gazi Üniversitesi’ne ait olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analiz sonucunda zaman planlaması, zaman tutumları ve zaman tuzakları boyutunda anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p < 0,001$).

Dallı, M., & Pekel, A. (2017). Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin gelecek zaman algı düzeyleri ile zaman yönetimi davranışlarının bazı değişkenlere göre değerlendirilmesi. *Journal of Human Sciences*, 14(2), 1420-1434. doi:[10.14687/jhs.v14i2.4447](https://doi.org/10.14687/jhs.v14i2.4447)

Tablo 9. Katılımcıların Bölümlerine Göre Gelecek Zaman Algı Düzeyi Analizi

	Bölüm	N	X± Sd	f	p	Tukey HSD
Bağlılık Boyutu	Spor Yöneticiliği ¹	206	3,77±0,54	1,572	,195	-
	Antrenörlük Eğitimi ²	175	3,86±0,59			
	Öğretmenlik ³	219	3,83±0,57			
	Rekreasyon ⁴	147	3,89±0,52			
Değer Boyutu	Spor Yöneticiliği ¹	206	3,20±0,53	3,122	,025	1-3
	Antrenörlük Eğitimi ²	175	3,28±0,56			
	Öğretmenlik ³	219	3,36±0,58			
	Rekreasyon ⁴	147	3,32±0,54			
Hız Boyutu	Spor Yöneticiliği ¹	206	3,43±0,88	,972	,405	-
	Antrenörlük Eğitimi ²	175	3,56± 0,80			
	Öğretmenlik ³	219	3,46±0,85			
	Rekreasyon ⁴	147	3,44±0,84			
Genişlik Boyutu	Spor Yöneticiliği ¹	206	3,14±0,69	1,673	,171	-
	Antrenörlük Eğitimi ²	175	3,13±0,62			
	Öğretmenlik ³	219	3,26±0,69			
	Rekreasyon ⁴	147	3,14±0,68			

Tablo 9’da, katılımcıların bölüm değişkenine göre gelecek zaman algı düzeyleri incelendiğinde; bağlılık boyutunda en yüksek skorun 3,89±0,52 ile rekreasyon bölümü, en düşük skorun ise 3,77±0,54 ile spor yöneticiliği bölümüne ait olduğu görülmektedir. Değer boyutu incelendiğinde, en yüksek skorun 3,36±0,58 ile beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü, en düşük skorun ise 3,20±0,53 ile spor yöneticiliği bölümüne ait olduğu görülmektedir. Hız Boyutu incelendiğinde, en yüksek skorun 3,56± 0,80 ile antrenörlük eğitimi bölümü, en düşük skorun ise 3,43±0,88 ile spor yöneticiliği bölümüne ait olduğu görülmektedir. Genişlik boyutunda en yüksek skorun 3,26±0,69 ile beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü, en düşük skorun 3,13±0,62 ile antrenörlük eğitimi bölümüne ait olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analiz sonucunda değer boyutunda anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p < 0,05$).

Tablo 10. Katılımcıların Bölümlerine Göre Zaman Yönetimi Davranışlarının Analizi

	Bölüm	N	X± Sd	f	p	Tukey HSD
Zaman Planlaması	Spor Yöneticiliği	206	45,73±9,94	7,537	,000	1-2
	Antrenörlük Eğitimi	175	48,50±9,82			2-3
	Öğretmenlik	219	43,99±8,36			2-4
	Rekreasyon	147	45,13±10,26			
Zaman Tutumları	Spor Yöneticiliği	206	19,64±4,35	12,233	,000	1-2
	Antrenörlük Eğitimi	175	21,47±4,36			2-3
	Öğretmenlik	219	18,72±4,58			2-4
	Rekreasyon	147	20,01±4,87			3-4
Zaman Tuzakları	Spor Yöneticiliği	206	14,21±3,41	1,830	,140	-
	Antrenörlük Eğitimi	175	13,42±3,56			
	Öğretmenlik	219	13,63± 3,38			
	Rekreasyon	147	13,71±3,46			

Tablo 10’da, katılımcıların bölüm değişkenine göre zaman yönetimi davranışları incelendiğinde zaman planlaması boyutunda en yüksek skorun 48,50±9,82 ile antrenörlük eğitimi bölümüne, en düşük skorun ise 43,99±8,36 ile beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümüne ait olduğu görülmektedir. Zaman tutumları boyutu incelendiğinde, en yüksek skorun 21,47±4,36 ile antrenörlük eğitimi bölümü, en düşük skorun ise 18,72±4,58 ile öğretmenlik bölümüne ait olduğu görülmektedir. Zaman tuzakları boyutu incelendiğinde; en yüksek skorun 14,21±3,41 ile spor yöneticiliği bölümü, en düşük skorun ise 13,42±3,56 ile antrenörlük eğitimi bölümüne ait olduğu

görülmektedir. Yapılan istatistiksel analiz sonucunda zaman planlaması ve zaman tutumları boyutunda anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p < 0,001$).

TARTIŞMA SONUÇ ve ÖNERİLER

Çalışmaya katılan öğrencilerin gelecek zaman algısı ölçeği bağlılık alt boyutu ortalamasının $3,43 \pm 0,66$, değer alt boyutu ortalamasının $3,29 \pm 0,56$, hız alt boyutu ortalamasının $3,47 \pm 0,85$, genişlik alt boyutu ortalamasının $3,17 \pm 0,67$ ve gelecek zaman algısı toplam puan ortalamasının $3,89 \pm 0,48$ olduğu görülürken; zaman yönetimi davranışı ölçeği alt boyut ortalamalarına bakıldığında, zaman planlaması boyutu ortalamasının $45,75 \pm 9,67$, zaman tutumları boyutu ortalamasının $19,87 \pm 4,63$, zaman tuzakları boyutu ortalamasının $13,76 \pm 3,45$ ve zaman yönetimi toplam puan ortalamasının $79,38 \pm 12,81$ olduğu tespit edilmiştir. Literatür incelendiğinde; gelecek zaman algısı ile ilgili çalışmalar mevcut (Avcı S., Erden M., 2009, Avcı S., Erden M., 2013) olmasına rağmen, gelecek zaman algısı alt boyut ortalamalarının tespit edildiği herhangi bir çalışmaya rastlanılmamıştır (Karaoğlu B., 2015). Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencilerinin zaman yönetimi davranışlarının incelenmesi üzerine yaptığı çalışmada; zaman planlaması boyutu puan ortalamasını 34, zaman tutumları boyutu puan ortalamasını 24, zaman tuzakları boyutu puan ortalamasını 15 ve zaman yönetimi toplam puan ortalamasını 73 olarak tespit etmiştir (Erdul G., 2005). Üniversite öğrencilerine yapmış olduğu çalışmada; zaman yönetimi davranışı alt boyut ortalamalarını; zaman planlaması boyutu puan ortalamasını $49,13 \pm 8,95$, zaman tutumları boyutu puan ortalamasını $22,99 \pm 3,65$, zaman tuzakları boyutu puan ortalamasını $22,99 \pm 3,26$ ve zaman yönetimi toplam puan ortalamasını $85,14 \pm 11,46$ olarak tespit etmiştir. Zaman yönetimi davranışı ölçeğinden alınabilecek toplam puan 47 ile 123 arasında değişmekte olup alınan yüksek puan katılımcıların zaman yönetimi davranışının yüksek olduğunu göstermektedir (Uyaniker EA., 2014). Zaman yönetimi davranışı ile ilgili yapılan çalışmalarda zaman yönetimi davranışı toplam puan ortalamaları çalışmamızın bulguları ile paralellik göstermektedir. Bu durumun; spor bilimleri fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin, zamanlarını orta düzeyde verimli kullandıklarından kaynakladığı söylenebilir.

Katılımcıların gelecek zaman algısı alt boyutu skorları cinsiyete göre Tablo 3'te incelenmiştir. Erkeklerin bağlılık boyutu skoru $3,45 \pm 0,68$, kadınların ise $3,40 \pm 0,64$, değer boyutunda erkeklerin skoru $3,29 \pm 0,57$, kadınların ise $3,28 \pm 0,54$, hız boyutunda erkeklerin skoru $3,45 \pm 0,84$, kadınların ise $3,52 \pm 0,85$, genişlik boyutunda erkeklerin skoru $3,16 \pm 0,68$, kadınların ise $3,19 \pm 0,67$ olduğu tespit edilmiştir. Yapılan istatistikî analizler sonucunda anlamlı farklılık tespit edilmemiştir. Literatür incelendiğinde; Üstün ve arkadaşlarının (Üstün ÜÜ., Gümüşgöl O., Işık U., Demirel M., Harmandar Demirel D., 2016) Beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerine yapmış oldukları araştırmasında; genişlik alt boyutunda cinsiyetler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit etmiştir. Bu araştırma bizim bulgularımızla paralellik göstermemektedir. Bu durumun spor bilimleri fakültelerinin ders müfredatlarının benzerlik göstermesi ile öğrencilerin kamu sektörü ve özel sektördeki iş tercihleri ve iş imkânlarının farklılık göstermemesinden, kaynaklanabileceği düşünülmektedir.

Katılımcıların zaman yönetimi davranışlarının cinsiyete göre karşılaştırılması incelendiğinde; erkeklerin zaman planlaması boyutu skoru $46,25 \pm 9,83$, kadınların ise $44,91 \pm 9,34$, zaman tutumları boyutunda erkeklerin skoru $20,21 \pm 4,61$, kadınların ise $19,31 \pm 4,61$, zaman tuzakları boyutunda erkeklerin skoru $13,38 \pm 3,59$, kadınların ise $14,40 \pm 3,11$ olarak tespit edilmiştir. Yapılan istatistikî analizler sonucunda zaman tutumları boyutu ve zaman tuzakları boyutunda anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Literatür incelendiğinde Karaoğlu (2015) tarafından Beden Eğitimi Spor Yüksekokulu öğrencilerine yapılan çalışmada; cinsiyetlerine göre zaman yönetimi davranışı alt boyutlarından aldıkları puan ortalamalarını erkek öğrencilerin zaman planlaması alt boyutu 34, kadın öğrencilerin 34, zaman tutumları alt boyutu erkek öğrencilerin 24, kadın öğrencilerin 23, zaman tuzakları alt boyutu erkek öğrencilerin 15, kadın öğrencilerin 14 olarak tespit edilmiştir. Öğrencilerin zaman yönetimi davranışı envanterinin zaman planlama, zaman tutumları ve zaman tuzakları alt

boyutlarından aldıkları puan ortalamaları cinsiyetlere göre incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir. Bu çalışma bulgularımızla benzerlik göstermemektedir. Alay (2000) ve Demirtaş ve Özer (2007) yaptıkları araştırmada zaman planlama becerilerinde kız öğrencilerin, erkek öğrencilerden daha başarılı olduklarını rapor etmiştir. Yapılan bu çalışmada ise zaman planlama boyutunda kız öğrenciler erkek öğrencilerden daha düşük puan almıştır. Başka bir çalışmada ise Gümüşgöl (2013) Avrupa Birliği'ne üye ülkelerde ve Türkiye'de öğrenim gören üniversite öğrencilerinin zaman yönetimi anlayışlarının farklı değişkenler açısından incelenmesi üzerine yapmış olduğu çalışmada; öğrencilerin zaman yönetimi davranışı alt boyutlarından; zaman tutumları ve zaman tuzakları boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit etmiştir. Bu araştırma çalışmamızın bulguları ile örtüşmektedir. Bu durumun erkek öğrencilerin farklı spor branşlarında kızlara oranla daha etkin olmaları, başarılı olmaları ve ideallerini gerçekleştirmek adına kararlı adımlarla ilerlemek istediklerinden kaynaklandığı düşünülmektedir.

Katılımcıların yaş değişkenine göre gelecek zaman algı düzeyleri incelendiğinde; bağlılık boyutunda en yüksek skorun $3,86 \pm 0,55$ ile 23-27 yaş grubuna, en düşük skorun ise $3,81 \pm 0,55$ ile 28-32 yaş grubuna, değer boyutu incelendiğinde; en yüksek skorun $3,30 \pm 0,57$ ile 23-27 yaş grubuna, en düşük skorun ise $3,27 \pm 0,58$ ile 28-32 yaş grubuna, hız boyutu skoru incelendiğinde; en yüksek skorun $3,53 \pm 0,84$ ile 23-27 yaş grubuna, en düşük skorun ise $3,39 \pm 0,83$ ile 28-32 yaş grubuna, genişlik boyutunda en yüksek skorun $3,22 \pm 0,63$ ile 18-22 yaş grubuna en düşük skorun ise $3,08 \pm 0,75$ ile 28-32 yaş grubuna ait olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analiz sonucunda anlamlı farklılık tespit edilmemiştir. Literatür incelendiğinde Üstün ve arkadaşları (2016) tarafından Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencilerine yapılan araştırmada; katılımcıların yaşlarına göre gelecek zaman algısı alt boyutları anlamlı bir farklılık göstermemiştir. Bireyler ve öğrenciler spor yoluyla yarışma, işbirliği, disiplinli olma, kurallara uyma, hedefler koyma gibi davranışları öğrenmektedir (Loy JM., 1969). Bu durumun spor ile disipline olan farklı yaş grubundaki öğrencilerin gelecek planları ve algılarının farklılık göstermemesinden kaynaklandığı düşünülmektedir.

Katılımcıların yaş değişkenine göre zaman yönetimi davranışları incelendiğinde; Zaman planlaması boyutunda en yüksek skorun $47,23 \pm 9,79$ ile 23-27 yaş grubuna, en düşük skorun ise $43,16 \pm 7,94$ ile 28-32 yaş grubuna, zaman tutumları boyutu incelendiğinde; en yüksek skorun $20,54 \pm 4,60$ ile 18-22 yaş grubuna, en düşük skorun ise $17,35 \pm 4,71$ ile 28-32 yaş grubuna, zaman tuzakları boyutu incelendiğinde; en yüksek skorun $14,47 \pm 2,88$ ile 28-32 yaş grubuna, en düşük skorun ise $13,39 \pm 3,61$ ile 23-27 yaş grubuna ait olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analiz sonucunda zaman planlaması, zaman tutumları ve zaman tuzakları boyutunda anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Literatür incelendiğinde; Karaoğlu (2015) tarafından Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencilerine yönelik yapılan araştırmada; yaşlarına göre zaman planlaması alt boyutunda en yüksek skorun 35 ile 18-20 yaş grubu ve 24 ve üstü yaş 56 grubu öğrencilerinin, en düşük skorun ise 34 ile 21-23 yaş grubu öğrencilerinin aldığını tespit edilmiştir. Zaman tutumları alt boyutundan en yüksek skorun 24 ile 18-20 yaş grubu ve 24 ve üstü yaş grubu öğrencilerinin, en düşük skorun ise 23 ile 21-23 yaş grubu öğrencilerinin aldığını tespit etmiştir. Zaman tuzakları alt boyutundan en yüksek skorun 15 ile 18-20 yaş grubu ve 21-23 yaş grubu öğrencilerinin, en düşük skorun ise 14 ile 24 yaş ve üzeri yaş grubu öğrencilerinin aldığını tespit etmiştir. Ayrıca öğrencilerin zaman yönetimi envanterinin zaman planlama, zaman tutumları ve zaman tuzakları alt boyutlarından aldıkları puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığını tespit etmiştir. İşcan (2008) Pamukkale Üniversitesi öğrencileri üzerine yaptığı araştırmada; zaman Yönetimi Becerilerinin Akademik Başarıları Üzerindeki Etkisi üzerine yaptığı çalışmada; 25 yaş üstü üniversite öğrencilerinin 21 yaş altı ve 21-25 yaş arası üniversite öğrencilerine oranla daha etkili zaman yönetimi becerilerine sahip olduğunu tespit etmiştir. Ayrıca zaman yönetimi alt boyutları olan zaman planlama ve zaman tuzaklarında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olmadığını, öğrencilerinin zaman tutumları ile yaşları arasında ise istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğunu tespit etmiştir. Uğur (2000) zamanı verimli kullanma isteğinin çoğunlukla yetişkin insanlarda görülen bir davranış biçimi olduğunu belirtmektedir. Bu açıklama bizim bulgularımızla ters düşmektedir. Bu

durumun katılımcıların genelini spora erken yaşlarda başlayarak zamanlarını sportif başarıya özgü düzenlemek istemeleri, üniversite eğitimi ile hedeflerinin farklılaşarak sportif başarının yanı sıra akademik olarak gelişim göstermek ve iş hayatına yönelik hedefler belirlemelerinden ayrıca yaşın ilerlemesiyle ortaya çıkan olumsuzluklardan daha fazla etkilenmelerinden kaynaklandığı düşünülmektedir. Katılımcıların üniversite değişkenine göre gelecek zaman algı düzeyleri incelendiğinde; bağıllık boyutunda en yüksek skorun $3,87 \pm 0,57$ ile Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, en düşük skorun ise $3,81 \pm 0,54$ ile Gazi Üniversitesi'ne, değer boyutu incelendiğinde; en yüksek skorun $3,31 \pm 0,58$ ile Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, en düşük skorun ise $3,26 \pm 0,52$ ile Gazi Üniversitesi'ne, hız boyutu incelendiğinde; en yüksek skorun $3,53 \pm 0,84$ ile Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, en düşük skorun ise $3,40 \pm 0,85$ ile Gazi Üniversitesi olduğu görülmektedir. Ayrıca yapılan istatistiksel analiz sonucunda anlamlı farklılık tespit edilmemiştir. Literatür incelendiğinde üniversite ve gelecek zaman algısı arasındaki ilişkiyi inceleyen herhangi bir çalışmaya rastlanılmamıştır. Bu durumun öğrencilerin yaşamış oldukları sosyal çevre, yaşam standartları, genel öz yeterlilikleri, kendilerini gerçekleştirme düzeyleri ve geleceğe bakış açılarından kaynaklandığı düşünülmektedir.

Katılımcıların üniversite değişkenine göre zaman yönetimi davranışları incelendiğinde; zaman planlaması boyutunda en yüksek skorun $49,40 \pm 10,43$ ile Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, en düşük skorun ise $43,59 \pm 8,60$ ile Selçuk Üniversitesi'ne, zaman tutumları boyutu incelendiğinde; en yüksek skorun $21,83 \pm 4,10$ ile Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, en düşük skorun ise $17,80 \pm 4,29$ ile Selçuk Üniversitesi'ne, zaman tuzakları boyutu incelendiğinde; en yüksek skorun $14,76 \pm 3,05$ ile Selçuk Üniversitesi'ne, en düşük skorun ise $12,71 \pm 3,54$ ile Gazi Üniversitesi'ne ait olduğu görülmektedir. Ayrıca yapılan istatistiksel analiz sonucunda zaman planlaması, zaman tutumları ve zaman tuzakları boyutunda anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Literatür incelendiğinde; üniversite ve zaman yönetimi davranışı alt boyutları arasındaki ilişkiyi inceleyen herhangi bir çalışmaya rastlanılmamıştır. Bu durumun üniversitelerin sunmuş olduğu imkânların farklılık göstermesi ve üniversitelerin vizyon ve misyonunun öğrenciler üzerinde etkili olmasından kaynaklandığı düşünülmektedir.

Katılımcıların bölüm değişkenine göre gelecek zaman algı düzeyleri incelendiğinde; bağıllık boyutunda en yüksek skorun $3,89 \pm 0,52$ ile rekreasyon bölümüne, en düşük skorun ise $3,77 \pm 0,54$ ile spor yöneticiliği bölümüne, değer boyutu incelendiğinde; en yüksek skorun $3,36 \pm 0,58$ ile beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümüne, en düşük skorun ise $3,20 \pm 0,53$ ile spor yöneticiliği bölümüne, hız boyutu incelendiğinde; en yüksek skorun $3,56 \pm 0,80$ ile antrenörlük eğitimi bölümüne, en düşük skorun ise $3,43 \pm 0,88$ ile spor yöneticiliği bölümüne, genişlik boyutunda en yüksek skorun $3,26 \pm 0,69$ ile beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümüne, en düşük skorun $3,13 \pm 0,62$ ile antrenörlük eğitimi bölümüne ait olduğu görülmektedir. Ayrıca yapılan istatistiksel analiz sonucunda değer boyutunda anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Literatür incelendiğinde; Üstün ve arkadaşları (2016) tarafından Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencilerine yönelik yapılan araştırmada; öğrencilerin öğrenim gördükleri bölümlere göre gelecek zaman algıları, rekreasyon bölümü öğrencilerinin lehinde genişlik alt boyutunda anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Yapılan bu çalışmada ise beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü öğrencilerinin lehinde değer alt boyutunda istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Bu durumun beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü öğrencilerin içinde bulunulan zamanın gereklerine göstermiş olduğu özen ve uzak gelecekteki hedeflere verdiği önemden kaynaklandığı düşünülmektedir.

Katılımcıların bölüm değişkenine göre zaman yönetimi davranışları incelendiğinde; zaman planlaması boyutunda en yüksek skorun $48,50 \pm 9,82$ ile antrenörlük eğitimi bölümü, en düşük skorun ise $43,99 \pm 8,36$ ile beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümüne, zaman tutumları boyutu incelendiğinde, en yüksek skorun $21,47 \pm 4,36$ ile antrenörlük eğitimi bölümü, en düşük skorun ise $18,72 \pm 4,58$ ile beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümüne, zaman tuzakları boyutu incelendiğinde; en yüksek skorun $14,21 \pm 3,41$ ile spor yöneticiliği bölümüne, en düşük skorun ise $13,42 \pm 3,56$ ile antrenörlük eğitimi bölümüne ait olduğu görülmektedir. Ayrıca yapılan istatistiksel

analiz sonucunda zaman planlaması ve zaman tutumları boyutunda anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Literatür incelendiğinde; Karaoğlu (20015) tarafından yapılan çalışmada; Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencilerinin bölümlerine göre zaman yönetimi envanteri alt boyutlarından aldıkları puan ortalamaları zaman planlaması alt boyutunda en yüksek skorun 36 ile antrenörlük eğitimi bölümü öğrencilerine; en düşük skorun ise 33 ile yöneticilik bölümü öğrencilerine ait olduğunu tespit edilmiştir. Ayrıca yapılan istatistiksel işlem sonucunda antrenörlük eğitimi ile spor yöneticiliği bölümlerinde öğrenim gören öğrencilerin zaman planlama alt boyutunda antrenörlük eğitimi yönünde anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Zaman tutumları alt boyutundan en yüksek skorun 25.5 ile spor yöneticiliği bölümüne, en düşük skorun ise 23 ile rekreasyon ve antrenörlük eğitimi bölümleri öğrencilerine ait olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel işlem sonucunda beden eğitimi ve spor öğretmenliği ile spor yöneticiliği, antrenörlük eğitimi ile spor yöneticiliği ve spor yöneticiliği ile rekreasyon uzmanlığı bölümleri arasında spor yöneticiliği bölümü yönünde anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Zaman tuzakları alt boyutunda en yüksek skorun 16 ile antrenörlük eğitimi öğrencilerine, en düşük skorun ise 13 ile yöneticilik bölümüne ait olduğunu raporlaştırmıştır. Ayrıca yapılan istatistiksel işlem sonucunda beden eğitimi ve spor öğretmenliği ile antrenörlük eğitimi eğitimi, antrenörlük eğitimi eğitimi ile spor yöneticiliği ve spor yöneticiliği ile rekreasyon uzmanlığı bölümleri arasında anlamlı farklılık tespit etmiştir. Andıç (2009) üniversite öğrencilerinin zaman yönetimi becerileri ile akademik başarıları arasındaki ilişkisi üzerine yapmış olduğu çalışmada; öğrencilerin okudukları bölümler ile zaman yönetimi becerileri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığın olmadığını tespit etmiştir. Başka bir çalışmada ise Erdem, Pirinççi, ve Dikmetaş (2003) üniversite öğrencilerinin zaman yönetimi davranışları ve bu davranışların akademik başarı ile ilişkisi üzerine yapmış oldukları çalışmada; bölümler ile zaman yönetimi becerileri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılığın olduğunu tespit etmişlerdir.

Bu durumun öğrencilerin yaşam standartlarının ve hayata bakış açılarının farklılık göstermesi, bölümlerin ders müfredatındaki farklılıklar ve öğrencilerin eğitim görmüş oldukları bölümlere göre gelecek ile ilgili planlara odaklanmadaki farklılıklardan kaynaklandığı düşünülmektedir. Sonuç olarak; gelecek zaman algısının bölüm değişkeni ile zaman yönetimi davranışının cinsiyet, yaş, üniversite ve bölüm değişkenleri ile ilişkili olduğu tespit edilmiştir. Bu durumun spor bilimleri fakültelerinde öğrenim gören öğrencilerin kendilerini gerçekleştirme düzeyleri, almış oldukları teorik ve uygulama derslerinin farklılığı, öğrencilerin sorumluluklarına olan bağlılığı, yaşanan iç ve dış çevrenin sosyolojik yapısı ve karşılaşılan fırsatların farklılığından kaynaklandığı düşünülmektedir.

ÖNERİLER

1. Farklı fakültelerde öğrenim gören öğrencilerin gelecek zaman algı düzeyleri ile zaman yönetimi davranışları arasındaki ilişki değerlendirilebilir.
2. Bu çalışmadan yola çıkarak farklı spor branşlarındaki oyuncuların gelecek zaman algı düzeyleri ile zaman yönetimi davranışları arasındaki ilişki değerlendirilebilir.
3. Spor işletmelerinde görevli spor yöneticilerinin gelecek zaman algı düzeyleri ile zaman yönetimi davranışları arasındaki ilişki değerlendirilebilir.
4. Bu çalışmadan yola çıkarak farklı değişkenler ile gelecek zaman algısı ve zaman yönetimi davranışları arasındaki ilişki değerlendirilebilir.

KAYNAKÇA

- Avcı, S. (2008). Öğretmen Adaylarının, Gelecek Zaman Algıları, Akademik Alandaki Arzularını Erteleme Konusundaki İsteklilikleri, Algılanan Araçsallıkları, Sosyo- Ekonomik Düzeyleri Ve Akademik Başarıları Arasındaki Açıklayıcı Ve Yordayıcı İlişkiler Örüntüsü. Yayınlanmamış Doktora Tezi. Yıldız Teknik Üniversitesi. Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Avcı, S., Erden, M. (2009). Gelecek Zaman Algısı Ölçeği'nin Türkçe Formunun Geçerlik Ve Güvenirlik Çalışması. Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 3(37), 1-12.

Dallı, M., & Pekel, A. (2017). Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin gelecek zaman algı düzeyleri ile zaman yönetimi davranışlarının bazı değişkenlere göre değerlendirilmesi. *Journal of Human Sciences*, 14(2), 1420-1434. doi:[10.14687/jhs.v14i2.4447](https://doi.org/10.14687/jhs.v14i2.4447)

- Britton, B. K, Tesser, A. Effects of Time Management Practices on College Grades, *Journal Of Educational Psychology*, 1991: 405-410.
- Avcı, S., Erden, M. 2013. Gelecek zaman algısı ve akademik alanda arzuların ertelenmesinin öğretmen adaylarının akademik başarıları üzerindeki etkisi. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 14(1), 389-406.
- Alay, S. Relationship between Time Management and Academic Achievement of Selected University Students, *Orta Doğu Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Ankara, 2000: 11-70.
- Alay, S., Koçak, S. Validity and Reliability of Time Management Questionnaire, *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi* 2002; 9-13.
- Andıç, H. Üniversite Öğrencilerinin Zaman Yönetimi Becerileri İle Akademik Başarıları Arasındaki İlişki, Yüksek Lisans Tezi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Afyonkarahisar, 2009: 65.
- Demirtas, H., Özer, N. Öğretmen Adaylarının Zaman Yönetimi Becerileri ile Akademik Başarıları Arasındaki ilişkisi, *Eğitimde Politika Analizleri ve Stratejik Araştırmalar Dergisi*, 2007; 34-47.
- Erdem, R, Piriñci, E., Dikmetaş, E. Üniversite Öğrencilerinin Zaman Yönetimi Davranışları ve Akademik Başarı ile İlişkisi, 2003: 167-177.
- Erdul, G. Üniversite Öğrencilerinin Zaman Yönetimi Becerileri ile Kaygı Düzeyleri Arasındaki İlişki, *Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Bursa, 2005: 8-44.
- Gümüşgöl, O. Avrupa Birliği'ne Üye Ülkelerde ve Türkiye'de Öğrenim Gören Üniversite Öğrencilerinin Zaman Yönetimi Anlayışlarının Farklı Değişkenler Açısından İncelenmesi, Yüksek lisans tezi, Kütahya, 2013: 71-73.
- Gürbüz, M., Aydın, A. H., Zaman Kavramı ve Yönetimi Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi 2012; 1-20.
- Gözel, E., Halat, E. İlköğretim Okulu Öğretmenleri ve Zaman Yönetimi, *Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi* 2010; 73-89.
- Husman, J.E., Shell, D.F. (1996). Beliefs and Perceptions about The Future: A Conceptualization and Measurement of Future Time Perspective. The XXVI International Congress of Psychology Sunulmuş Bildiri, Montreal, Canada
- İşcan, S. Pamukkale Üniversitesi Öğrencilerinin Zaman Yönetimi Becerilerinin Akademik Başarıları Üzerindeki Etkisi, Yüksek Lisans Tezi, Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Denizli, 2008: 9-74.
- Karaoğlu, B. Erciyes Üniversitesi Beden Eğitimi Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin Zaman Yönetimi Davranışlarının Farklı Değişkenler Açısından İncelenmesi. Yüksek Lisans Tezi, Beden Eğitimi Ve Spor Anabilim Dalı, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Erciyes Üniversitesi. Kayseri 2015: 88.
- Latif, H., Fidan, F., Uçkun, G. Üniversite Gençliğinin Zaman Yönetimi Bilinci ve Eğilimleri, *Sakarya Üniversitesi Örneği*, İstanbul Üniversitesi İşletme İktisadi Enstitüsü Yönetim Dergisi 2005; 41-51.
- Loy, J. M., Mc Pherson, B. D, Kenyon, G. (1969). *Sport and Social Systems*. California: Addison-Wesley Publishing Company
- Nuttin, J., Lens, W. (1985). *Future Time Perspective and Motivation: Theory and Research Method*. Belgium: Lawrence Erlbaum Associates.
- Sabuncuoğlu, Z., Tüz, M. Örgütsel Psikoloji, Alfa Yayınları, Bursa, 2003: 28-281.
- Safran, M., Şimşek, A. (2009), Çocuklarda Zaman Algısının Gelişimi, *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 2(6), 542-548.
- Simons, J., Vansteenkiste, M., Lens, W., Lacante, M. (2004). Placing motivation and future time perspective theory in a temporal perspective. *Educational Psychology Review*, 16(2), 121-139.

Dallı, M., & Pekel, A. (2017). Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin gelecek zaman algı düzeyleri ile zaman yönetimi davranışlarının bazı değişkenlere göre değerlendirilmesi. *Journal of Human Sciences*, 14(2), 1420-1434. doi:[10.14687/jhs.v14i2.4447](https://doi.org/10.14687/jhs.v14i2.4447)

Uğur, A. (2000). Çalışma Hayatında Zaman Yönetimi, *Anahtar Dergisi*, MPM Yayınları. Yıl 12, Sayı.143, 18-22.

Uyanıker, E. A. Yönetici Hemşirelerin Genel Öz Yeterlilik İnancı İle Zaman Yönetimi Arasındaki İlişki, Yüksek Lisans Tezi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İstanbul, 2014: 111.

Üstün, Ü. Ü., Gümüşgöl O., Işık U., Demirel M., Harmandar Demirel D., Gelecek Zaman Algısı: Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerine Yönelik Bir Çalışma, *İÜ Spor Bilimleri Dergisi* 2016, Cilt (Vol) 6, Sayı (No) 1 1303-1414.

Extended English Abstract

Introduction

In societies, a common time perception gained independently by the people is needed for effective handling of works since people organize their daily lives depending on time (Safran M., Şimşek A., 2009). Temporal distance of targets set by each individual for the future is different from one another. While some people make plans for ten years later, some make plans just for six months later (Nuttin J., Lens W., 1985). The perception of future is defined as the impact of one person's expectations and targets for near or distant future on the current actions (Simons J., Vansteenkiste M., Lens W., Lacante M., 2004, Avcı S., Erden M., 2013). Behaviours displayed by individuals in their daily lives aim at achieving a certain objective, and these targets may aim at meeting instant needs or be related to an expectation for the near future or be related to a dream to be fulfilled in a distant future like five or ten years (Avcı S., 2008).

The ability to control time depends on the analysis of how the time is used. Giving a right decision on valuing the time is more important than performing an action efficiently since it is necessary to perform the right action at the right time. On the other hand, adding an intellectual dimension into the actions or activities performed and performing them with effort, patience and enthusiasm are important, as well (Latif H, Fidan F, Uçkun G., 2005). Failure in controlling the time is the failure in controlling the life. At this point, needs of people to figure out how they can control the time they have more efficiently and effectively led to the emergence of a new concept called "time management" (Sabuncuoğlu Z., Tüz M., 2003). Time management is a technique of developing a personal performance which is considered to be vital for achieving targets, checking the actions performed and increasing motivation (Gürbüz M., Aydın AH., 2012).

Method

Population of the research consisted of Gazi, Selçuk and Muğla Sıtkı Koçman Universities while its sample consisted of the students (n=747) studying in the departments of coaching teaching, physical education and sports teaching, recreation expertise and sport management in the faculties of sports sciences affiliated to these universities. Students were randomly selected and participated in the study voluntarily. "Future time perspective scale" which consists of 27 items and was developed by Husman and Shell (1996) and adapted into Turkish by Avcı and Erden (2009) was used as the data collection tool. The scale has four subscales which are commitment (12 items), value (7 items), width (5 items) and speed (3 items). It is scored as a 5-point Likert type scale from "strongly agree=5" to "strongly disagree=1". Reliability coefficients of the scale are high while the coefficients of the commitment, value, speed and width subscales are found to be 0.82, 0.72, 0.72 and 0.74, respectively. The other scale used as the data collection tool is the "time management behaviour scale" which consists of 27 items and was developed by Britton and Tesser (1991) and adapted into Turkish by Alay and Koçak (2002). The subscales of this scale are time planning (16 items), time attitudes (7 items) and time traps (4 items). It is scored as a 5-point Likert type scale from "always=5" to "never=1". Reliability coefficient of the scale is 0.80, which shows that the

scale is highly reliable. Reliability coefficients of the subscales of time planning, time attitudes and time traps are 0.88, 0.66 and 0.47, respectively.

In statistical terms, parametric and non-parametric distributions of the data were examined. Parametric, non-parametric curves and skewness-kurtosis values reveal that data displayed parametric distribution. Also, Independent Sample T Test was used for the comparison by sex while One Way Anova Test was used for the comparison by age, university and department.

Findings

It was determined that participants who joined the study have a mean of $3,43 \pm 0,66$ in commitment sub dimension score of Future Time Perception scale, of $3,29 \pm 0,56$ in value sub dimension, of $3,47 \pm 0,85$ in speed sub dimension, of $3,17 \pm 0,67$ in width sub dimension, of $3,89 \pm 0,48$ in total score of Future Time Perception, as it was looked at the sub dimension average scores of Time Scheduling Scale, they have a mean of $45,75 \pm 9,67$ in Time Scheduling Dimension, of $19,87 \pm 4,63$ in Time Attitudes Dimension, of $13,76 \pm 3,45$ in Time Traps Dimension, and of $79,38 \pm 12,81$ in total score of Time Management .

It was confirmed that score of male commitment dimension is $3,45 \pm 0,68$, of female commitment dimension is $3,40 \pm 0,64$, male score of value dimension is $3,29 \pm 0,57$, female score is $3,28 \pm 0,54$, male score of speed dimension is $3,45 \pm 0,84$, female score is $3,52 \pm 0,85$, male score of width score is $3,16 \pm 0,68$, female score is $3,19 \pm 0,67$. No statistically significant difference was found as a result of statistical analysis ($p > 0,05$)

It was determined that the score of time scheduling dimension of men is $46,25 \pm 9,83$, of women is $44,91 \pm 9,34$, the score of time attitudes dimension of men is $20,21 \pm 4,61$, of women is $19,31 \pm 4,61$, the score of time traps dimension of men is $13,38 \pm 3,59$, of women is $14,40 \pm 3,11$. As a result of the statistical analyzes made, there was a significant difference in time attitudes dimension and time traps dimension ($p < 0,05$).

When the level of perception of future time was examined according to age variable of participants; it was seen that the highest score in commitment dimension belongs to 23-27 age group with $3,86 \pm 0,55$ and the lowest score belongs to 28-32 age group with $3,81 \pm 0,55$, when value dimension is examined, the highest score belongs to 23-27 age group with $3,30 \pm 0,57$, the lowest score belongs to 28-32 age group with $3,27 \pm 0,58$, when speed dimension was examined the highest score belongs to 23-27 age group with $3,53 \pm 0,84$, the lowest score belongs to 28-32 age group with $3,39 \pm 0,83$ and the highest score of width dimension belongs to 18-22 age group with $3,22 \pm 0,63$ and the lowest score belongs to 28-32 age group with $3,08 \pm 0,75$. No statistically significant difference was found as a result of the statistical analysis performed ($p > 0,05$)

As time management behaviors were looked at according to age of participants, the highest score of time scheduling dimension belongs to 23-27 age group with $47,23 \pm 9,79$, the lowest score belongs to 28-32 age group with $43,16 \pm 7,94$, as time attitudes dimension was examined, the highest score belongs to 18-22 age group with $20,54 \pm 4,60$, the lowest score belongs to 28-32 age group with $17,35 \pm 4,71$, as time traps attitude was examined the highest score belongs to 28-32 age group with $14,47 \pm 2,88$, the lowest score belongs to 23-27 age group with $13,39 \pm 3,61$. As a result of statistical analysis, meaningful differences were found in time scheduling, time attitudes and time traps dimensions. ($p < 0,05$).

When the perceived levels of future participants' perceptions were examined according to university variables, it was seen that the highest score in commitment dimension belongs to Muğla Sıtkı Koçman University with $3,87 \pm 0,57$ and the lowest score belongs to Gazi University with $3,81 \pm 0,54$. When the value dimension was examined, it was seen that the highest score belongs to Muğla Sıtkı Koçman University with $3,31 \pm 0,58$ and the lowest score belongs to Gazi University with $3,26 \pm 0,52$. When Speed Dimension was examined, it was seen that the highest score is $3,53 \pm 0,84$ with Muğla Sıtkı Koçman University and the lowest score is with Gazi University with $3,40 \pm 0,85$. No statistically significant difference was found in the statistical analysis.

When the participants' time management behaviors were examined according to university variables, it was seen that the highest score in the time scheduling dimension belongs to Muğla Sıtkı Koçman University with $49,40 \pm 10,43$ and the lowest score belongs to Selçuk University with $43,59 \pm 8,60$. When the time attitudes dimension was examined, it was seen that the highest score belongs to Muğla Sıtkı Koçman University with $21,83 \pm 4,10$ and the lowest score belongs to Selçuk University with $17,80 \pm 4,29$. When time traps dimensions were examined, it was seen that the highest score belongs to Selçuk University with $14,76 \pm 3,05$ and the lowest score belongs to Gazi University with $12,71 \pm 3,54$. As a result of statistical analysis, significant differences were found in time scheduling, time attitudes and time traps dimensions ($p < 0.001$).

When the perception levels of future time of participants according to departmental variables were examined, it was seen that the highest score in commitment dimension belongs to the department of recreation with $3,89 \pm 0,52$ and the lowest score belongs to the department of sports administration with $3,77 \pm 0,54$. When the value dimension was examined, it was seen that the highest score belongs to the department of physical education and sports teaching with $3,36 \pm 0,58$ and the lowest score belongs to the department of sports administration with $3,20 \pm 0,53$. When Speed Dimension was examined, it was seen that the highest score is $3,56 \pm 0,80$ with the department of coaching education and the lowest score belongs with the department of sports administration with $3,43 \pm 0,88$. The highest score in the width dimension is $3,26 \pm 0,69$ for the department of physical education and sport teaching, the lowest score is $3,13 \pm 0,62$ for the coaching education department. As a result of the statistical analysis, significant difference was found in value dimension ($p < 0, 05$).

When time management behaviors according to departmental variables of participants were examined, it was seen that the highest score in the time scheduling dimension belongs to the department of coach training with 48.50 ± 9.82 and the lowest score to department of physical education and sports teaching with 43.99 ± 8.36 . When time attitudes dimension was examined the highest score belongs to department of coach training with $21,47 \pm 4,36$, the lowest score belongs to department of (?) education with $18,72 \pm 4,58$. As time traps dimension was examined It was seen that the highest score belongs to the department of sports administration with $14,21 \pm 3,41$ and the lowest score belongs to the department of coach training education with $13,42 \pm 3,56$. As a result of the statistical analysis, meaningful difference was found in time scheduling and time attitudes dimension ($p < 0.001$).

Conclusion

As a conclusion, it was found out that future time perception is related to the variable of department while time management behaviour is associated with the variables of sex, age, university and department. It is thought that this finding has resulted from self-realization levels of the students studying in the Faculties of Sports Sciences, differences in the theory and practice courses they have received, commitments of the students to their responsibilities, sociological structure of the internal and external environments in which students live and differences in opportunities that the students encounter.

Recommendations

1. The relations between future time perception levels and time management behaviours of the students studying in different faculties can be examined.
2. Based on this study, the relations between the future time perception levels and time management behaviours of performers of different branches of sports can be examined.
3. The relations between the future time perception levels and time management behaviours of the sport managers working in the sport enterprises can be examined.
4. Based on this study, the relations between the future time perception and time management behaviours and various variables can be examined.